

P A S T O R A L E L A
N A Ș T E R E A D O M N U L U I 2 0 1 6

† IOAN,
DIN MILA LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOPAL TIMIȘOAREI ȘI MITROPOLIT AL BANATULUI

Iubitului nostru cler, cinului monahal și drept-credincioșilor creștini, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi, părintească binecuvântare.

*„Cercetatu-ne-a pe noi de sus, Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei din întuneric și din umbra am aflat adevărul: că din Fecioară S-a născut Domnul“
(Luminânda Nașterii Domnului)*

Iubiți frați și surori în Domnul,

Praznicul Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos a adus bucurie sfântă în lume. De la o margine la alta a pământului colindătorii vestesc Nașterea Domnului precum odinioară îngerii au vestit-o păstorilor din Betleem. Colindătorii iau azi chip de înger. Să-i primim cu inimile deschise. Ei vin să alunge tristețea din inimile noastre și să intre Pruncul Iisus, Fiul lui Dumnezeu.

Colindă pruncii și ne amintesc în fiecare an că a venit Dumnezeu în lume făcându-Se Prunc, asemenea lor. Hristos a venit la prunci să-i înveșnicească în pruncie. Așa ar fi dorit Dumnezeu când l-a creat pe om: să rămână veșnic prunc. Dar omul a căzut din pruncie în lumea frunzelor ruginii.

Iubiți frați, azi ne-a cercetat Unul din Sfânta Treime pe noi, cei căzuți în țărâna din care ne crease Dumnezeu. Acum ne-au ajuns din urmă profețiile Vechiului Testament. Cercetatu-ne-a Neuitatul Dumnezeu. Nu ne-a creat pentru a rămâne în împărăția frunzelor ruginii, ci în împărăția iubirii Sale celei nemărginite și veșnice.

Atunci când Cain l-a ucis pe fratele său Abel, s-a declanșat marea furtună în istorie. Omul, prin căderea în păcat, ajunsese un naufragiat în istorie.

Din Sfânta Fecioară Maria și din Duhul Sfânt Se ridică la orizontul istoriei umane Soarele Cel luminos spre Care se îndreaptă de mai bine de două mii de ani cei ce vor să călătorească spre limanurile veșniciei.

Hristos este Norul cel luminos Care îi conduce pe cei ce doresc să ajungă în Patria Luminii, acolo unde omul nu mai are umbră. Omul pierduse lupta cu timpul și călătorea fără compas în jurul minții. Păcatul i-a adus o rupere în gândire. Se întunecase cerul din noi, iar accesul la cultura „de dincolo“ era tot mai greu. Noi,

creștinii, prin Hristos aparținem unei culturi cerești. Sunt însă printre noi unii care refuză să intre în această cultură cerească și chiar refuză de „a fi“.

Realitatea nu are timp, ea transcende timpul, iar prin Hristos și omului i se dă această posibilitate de a transcende timpul și de a urca în corabia veșniciei lui Hristos. Azi asistăm parcă la o explozie a istoriei și fără să ne dăm seama ne îndreptăm spre o sclavie a păcatului și a depărtării de Hristos Domnul, Cel Ce ne-a cercetat prin Întrupare.

Noi cei botezați în numele Sfintei Treimi mărturisim că aparținem culturii și civilizației hristice. Ideile și gândurile sunt pâinea minții noastre. Ce fel de idei și gânduri semănăm azi în mintea copiilor? Spre ce fel de civilizație ne îndreptăm: spre cea a luminii sau spre cea a întunericii?

A venit Hristos în lume ca să tragă clopotele istoriei, căci istoria nu înseamnă cartea morții unui neam. Ne este azi teamă de viață. De ce fel de viață?! De viața fără de Hristos. Viața curge în eternitate. Viața nu poate fi pusă pe un raft, în muzeu. Viața în Hristos nu este teamă de necunoscut, căci Cel necunoscut până la Întrupare S-a făcut azi cunoscut oamenilor. Dumnezeu a venit atât de aproape de noi, dar este de neatins.

Azi a venit mai aproape ca niciodată de la întemeierea lumii pe ogorul creației Sale. A venit să-l brâzdeze din nou și să semene în el iertare și jertfă, așteptând să răsară iubire și recunoștință.

Întruparea este al doilea mare act de la creația lumii. Dumnezeu Își îmbracă Fiul în mantie de țărână. Prin Întrupare Hristos Își sfințește a doua oară creația Sa- pe om.

Dumnezeu este deasupra întâmplării. Azi s-a plinit vremea venirii Sale în lume. Noi, creștinii, de azi să-I dăm slavă lui Dumnezeu că ne-am născut după plinirea vremii, după venirea lui Hristos în lume.

Iubiți credincioși,

Unde suntem azi, spre ce ne îndreptăm?! Omul se naște o singură dată, o țară de mai multe ori. O țară se naște prin fiii săi. De nu vom asculta glasul Evangheliei lui Hristos vom rămâne un popor nenăscut și o țară care se stinge. În ultimii ani putem vorbi de un popor nenăscut și o țară nenăscută. De câte ori a murit această țară în ultimele trei decenii?!

Doamne, ne-am rărit. Rogu-Te nu ne mai rări!

Doamne, oprește rărirea neamului nostru românesc!

Doamne, nu îngădui ca neamul nostru să naufragieze în istorie!

Viața omului pe pământ este o carte fără ultimul capitol. Acest ultim capitol poartă pecetea veșniciei.

Doamne, înveșnicește neamul nostru în Țara Luminii, acolo unde omul nu mai are umbră!

Azi, la acest Praznic Împărătesc, împreună cu îngerii și cu păstorii, L-am văzut pe Hristos Prunc. Azi S-a pruncit Fiul lui Dumnezeu. S-a născut Stânca vieții noastre; de acum nu ne mai rezemăm de o umbră, ci de Adevăr.

Iubiții mei fii duhovnicești,

Țăranul român și-a făcut fluier din lemn uscat și suflând în el i-a dat viață. Dumnezeu Și-a făcut și El un fluier din lut și l-a numit om. În acesta a suflat Dumnezeu harul iubirii Sale.

Doamne, nu înceta să cânți din fluierul Tău de lut ca să se audă neîncetat în univers sublimul Tău cântec de iubire.

Glasul lui Dumnezeu s-a auzit prin Profetul Isaia care zice: „*Căci Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie*” (Isaia 9, 5- 6).

Doamne, ne-ai trimis în lume un Prunc să ne ducă și pe noi în Țara cea de Sus, a pruncilor. Ne-ai trimis, Doamne, un Sfetnic luminat să ne lumineze cărarea și cugetele noastre. Ne-ai trimis, Doamne, un Domn al păcii.

Pacea Ta, Doamne, nu o lua de la noi. Pacea în Hristos este adevărata pace, căci ea stă sub semnul adevărului și al iubirii.

Pacea nu este absența războaielor, ci prezența iubirii și a dreptății lui Dumnezeu. Ce vom zice azi, cum vom mulțumi lui Dumnezeu pentru Darul pe care ni l-a trimis, poruncă dându-ne ca de El să ascultăm (cf. Matei 17, 5)?!

Hristos este Calea, Adevărul și Viața (cf. Ioan 14, 6). Să iubim Adevărul, să umblăm pe calea Cerului și astfel vom dobândi ce a pierdut Adam: Viața veșnică.

A venit azi Hristos la noi într-o binecuvântată cercetare de Sus. De acum viața veșnică nu mai stă sub imperiul timpului, ci al neînseratei Lumini și al nemărginitei iubiri a lui Dumnezeu.

Doamne, Îți mulțumim că ne-ai aflat și ne-ai cercetat în această lume- în întunericul și-n umbra morții- și ne-ai ridicat pe umerii Tăi așa cum își ridică păstorul oaia cea rănită! Ne-ai scos la limanul luminii și apoi ai luat pe umerii Tăi Crucea.

Doamne, cea dintâi cruce Ți-am fost eu.

Iubiți credincioși,

Să-L rugăm pe Dumnezeu să ne ajute să-I facem și noi o cercetare de Sus și să ne primească la Cina Mielului, în Țara Luminii celei neînserate.

Bunul Dumnezeu să vă poarte de grijă tuturor și să binecuvânteze țara noastră.

Să vă învrednicească Dumnezeu să petreceți sfintele sărbători ale Nașterii Fiului Său și Bobotezii în pace, sănătate și bucurie sfântă.

Să nu-i uităm în aceste sfinte sărbători nici pe cei ce sunt în nevoi, pe cei bolnavi și pe cei lipsiți de libertate.

Iubiți credincioși, rămâneți statornici în credința noastră în Sfânta Treime Dumnezeu, ca fii ai neamului și ai Bisericii noastre strămoșești.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi cu toți!

† IOAN

Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului